

Forslag, jfr. Lovforslag 1925—26 §§ 52 og 92.

Retsplejeudvalget har ikke kunnet anbefale Forslaget og har i saa Henseende anført dels, at de med Anke til Højesteret forbundne Udgifter ved Forslaget vil blive ikke uvæsentligt forhøjede, hvad der vilde være uheldigt, dels at det i væsentlig Grad er for at lette Højesteretsdommernes Arbejde og fremme Proceduren ved Højesteret, at de nu benyttede Ekstrakter er blevet indført i Stedet for den i gamle Dage anvendte Dikteren til Retsbogen af alle vigtigere Dokumenter

Til § 49.

Formelle Ændringer.

Til § 51.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 § 54, med hvilken Paragraf nærværende Lovforslag stemmer overens, samt Bemærkningerne til den følgende Paragraf.

Til § 52.

(Retsplejelovens § 336).

Retsplejelovens § 336 udtaler, at „Bestemmelserne i Lov om Sagførersalær m. m. af 24. Maj 1879 forbliver gældende i borgerlige Sager“. Lov 24. Maj 1879 har i Praksis været forstaaet saaledes, at det — i hvert Fald som Hovedregel — er Dommen i Hovedsagen, der fastsætter Størrelsen af Sagførersalær og Godtgørelse for Udlæg ogsaa med Hensyn til saadanne accessoriske Retshandlinger ved andre Retter, som Sagen maatte have givet Anledning til.

I Straffesager har man derimod normalt fulgt en anden Fremgangsmaade i Praksis, idet man ved Ordet „Retten“ i Retsplejelovens § 741 forstaaer den Underret, ved hvilken Sagføreren er optraadt.

For at samme Fremgangsmaade kan blive anvendt i borgerlige Sager og i Straffesager, har Retsplejeudvalget indstillet, at nærværende Forslag søges gennemført.

Forslaget er affattet saaledes (jfr. Ordene „særlig Beskikkelse“), at man undtager det Tilfælde, at en til en Retssags Udførelse beskikket Sagfører i Kraft af denne Beskikkelse selv har givet Møde ved en eller anden accessorisk Retshandling ved anden Ret, idet det synes rimeligt, at hans hele Salær i saa Fald fastsættes ved Dommen i Hovedsagen, jfr. ogsaa nærværende Lovforslags § 51.

Til §§ 53, 54 og 58, 1ste Del.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 §§ 66, 67 og 70, med hvilke Paragraffer nærværende Forslag stemmer overens.

Til §§ 55 og 146.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 §§ 68 og 146, med hvilke Paragraffer nærværende Lovforslag stemmer overens.

Til § 56.

Formel Ændring.

Til § 57.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 § 69, med hvilken Paragraf nærværende Forslag stemmer overens.

Til §§ 58, 2den Del og 98.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 §§ 70 og 101, med hvilke Paragraffer nærværende Forslag stemmer overens.

Til § 59.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 § 71, med hvilken Paragraf nærværende Forslag stemmer overens.

Til § 60.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 § 72, med hvilken Paragraf nærværende Forslag stemmer overens.

Til § 61, 1ste Del.

Svarer til Lovforslag 1925—26 § 73, idet man dog i Overensstemmelse med et af Retsplejeudvalget udtalt Ønske har ændret Formuleringen saaledes, at det bliver tydeligt, at Justitsministeriet kun vil benytte Beføjelsen til Autorisation rent undtagelsesvis.

Til § 62.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 § 74, med hvilken Paragraf nærværende Forslag stemmer overens.

Til §§ 66 og 69.

(Retsplejelovens §§ 478 og 490).

Fra Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg har Justitsministeriet modtaget et af Indenrigsministeriet anbefalet Andragende om, at de Kreditforeningerne ved Lov af 20. Juni 1850 § 2 b tillagte, men ved Retsplejeloven ophævede Beføjelser maa blive gengivet Foreningerne. Retsplejeudvalget, hvis Erklæring Justitsmini-